

Tumpinkylväjä astukoon koiran ulosteeseen

Merkintöjä

Toni Lehtinen

Kirjoittaja on HS Turun toimittaja.

toni.lehtinen@hs.fi

Pari vuotta sitten netissä julkaistiin kirjoitus, jossa Jared-niminen twiitaja esitteli ostoskärryteoriaa. Sen mukaan henkilön moraalisuuden voi päätellä siitä, viekö hän ostoskärryn takaisin kärryjonoon vai jättääkö hän kärryn parkkipaikalle. Kärryn palauttaminen on moraalisesti oikea teko, joka helpottaa kaupan työntekijöiden työtaakkaa.

Palauttaminen on niin pieni vaiva, että sen tekemättä jättämisestä voi päätellä ihmisen olevan itsekäs ja laiska. Toki kärryn hylkäämisen taustalla voi olla lieventäviä seikkoja kuten se, että asiakkaalla on pienet lapset huutamassa auton takapenkillä.

Viime kuukausina olen tutustunut ihmisryhmään, jonka toimintaan ei löydy lieventäviä asianhaaroja.

PERHEESEEMME liittyi kesällä viides jäsen: tanskalais-ruotsalainen pihakoira. Pentu rakastaa nuuhkimista ja syömistä. Se sieppaa suuhunsa mitä tahansa mielenkiintoista valkopoiskihanhen ulosteesta tupakantumppeihin.

Vasta koiranpennun saapumisen jälkeen huomasin, miten vähän olin aiemmin havainnoinut arkiympäristöäni. Miten vastenmielisen paljon ihmiset nakkailevat tupakantumppeja ja käytettyjä nuuskapusseja maahan. Tumppeja ja pusseja lojuu jokaisella kulkuväylällä ja lenkkeilyreiteillä, vaikka lähistöllä olisi lukuisia roskiksia.

Inhottavimmiksi tumpikeskittymiksi nimeän kauppojen pysäköintipaikkojen viheralueet. Ehkä ostoskärryjen hylkääjät eivät ehdi palauttaa kärryjä, koska heillä on kova kiire kylvää tumppeja ympäristöön? Erään ruokakaupan nurmikolla lopetin laskemisen, kun pääsin sataan tumppiin. Pentuni olisi halunnut ottaa suuhunsa jokaisen niistä.

Tupakantumppeja lojuu jokaisella kulkuväylällä.

Ensimmäisen syödyn nuuskapussin jälkeen oli etsittävä eläinlääkäripäivystyksen numero. Nikotiinimyrkytyksen oireet näkyvät jopa alle puolessa tunnissa. Yleisimpiä niistä ovat vapina ja ripulin kaltaiset suolikanavan oireet.

Pääsimme säikähdyksellä.

NIKOTIINI-MYRKYTYSEPÄILYJÄ tulee eläinlääkärin vastaanotoilla säännöllisesti eteen. Vielä enemmän yhteydenottoja tulee ksyli-tolin takia. Koira voi saada maksavaurion pienestäkin määrästä koivusokeria. Onneksi maahan sylkäistyssä purkassa on yleensä vain vähän ksyli-tolia jäljellä.

Ensimmäisen myrkytyspäilyn jälkeen olen ulkoiluttanut pentua katse tiukasti maahan luotuna. Tumppien lisäksi reitin varrella näkyy joskus myös keräämättömiä koiran ulosteita. Haaveilen päivästä, jona ulosteessa näkyy nuuskapussiroskaajan uuden tennarin jälki.